

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 98.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789860736/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

kede gemytligt for ham, imedens han skilte ham ved det ene Klædningsstykke efter det andet, og tilsidst næsten med Magt tvang ham over i Sengen. Dog neppe rørte Capitainens Hoved ved Puderne, før langstrakte Næsetoner ligesom med et Touche forkyndte, at han havde overgivet sig til Morpheus.

Vilhelm gik ind i det andet Værelse, kastede sig paa Sophaen, og forsøgte at sove; men det vilde ikke lykkes. Han havde været saa beskæftiget med Capitainen og Felix, at han først nu mærkede, at det ikke vilde have skadet ham, om han havde drukket lidt mindre. Sove kunde han ikke; Blodet slog Reveil i hans Aarer, og hans Tanker fore som Lynglimt igjennem Hovedet. De samlede sig snart om den Følelse, at han frøs og havde det uhyggeligt i det kolde Værelse og de vaade Klæder, men at han indenfor hiin Dør, som ikke var i Laas, men som han hidtil havde respecteret, maaskee for siden at blive spottet, – at han indenfor hiin Dør –

Den gik op, og Augusta viste sig, men standsede paa Dørtærskelen, da hun med et Blik havde overtydet sig om Sammenhængen.

Tilgiv, sagde hun med nedslagne Øine, jeg hørte De rørte Dem, og frygtede De var syg.

Syg? Nei jeg er rask; jeg føler mig netop saa uendelig vel, paa det nær her er koldt.

Han forklarede med faa Ord, hvorfor han ikke var i Seng.

Men jeg tænkte netop paa, vedblev han og tog hendes Haand, jeg tænkte netop paa – hvor Du er smuk inat. See den Fletning, som har befriet sig imens Du sov, hvor den veed at snoc sig ned over Din Hals og gjemme sig under Morgenkjolen, som Du har været lidt for hurtig med at tage paa; – o det skader ikke; – jeg tænkte ogsaa paa at benytte mig af Din Søvn – nei, jeg vilde have vækket Dig, og spurgt Dig, om Du forlanger, at jeg skal blive her, hvor der er koldt?

Augusta havde hørt paa ham med nedslaaede Blik; men hendes Bryst bevægede sig stærkt og hun skjælvede over hele Legemet, idet hun skyndte sig med at afbryde ham, ved at sige:

O nei, gaae ind; skynd Dem at lægge disse vaade Klæder. Jeg havde tillige besluttet at staae tidligt op idag. Jeg har Saameget at bestille; jeg gik derfor tidligt i Seng igaar Aftes.

Men, nei, det var ikke min Mening at jage Dig op. Følg med; hører Du, jeg befaler Dig det. – Søde Augusta kom, Natten er lang.

Men hun rev sig løs, og løb henimod Vinduet; her standsede hun,